

Rigsadvokatens beretning 2017

BEHANDLING AF KLAGER OVER POLITIET I GRØNLAND

RIGSADVOKATEN

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. ALMINDELIG VIRKSOMHED I 2017.....	3
1.1. INDLEDNING	3
2. GENEREL BESKRIVELSE AF REGELSÆTTET FOR BEHANDLING AF KLAGER OVER POLITIPERSONALET M.V.	3
2.1. INDLEDNING	4
2.2. POLITIKLAGENÆVNETS KOMPETENCE	4
2.3. ADFÆRDSKLAGER	5
2.4. KRIMINALSAGER	6
2.5. SÆRLIGT OM UNDERSØGELSER I MEDFØR AF § 17, STK. 2	6
2.6. KLAGEADGANG	6
2.7. DISCIPLINÆRSAGER	7
2.8. BESKRIVELSE AF SAGSGANGEN I EN POLITIKLAGENÆVNSSAG	7
3. SAGSSTATISTIK.....	9
3.1 STATISTIK OVER INDKOMNE POLITIKLAGENÆVNSSAGER	11
3.2 STATISTIK OVER AFGJORTE OG VERSERENDE POLITIKLAGENÆVNSSAGER	11
3.2.1. STATISTIK OVER AFGJORTE ADFÆRDSSAGER.....	12
3.2.2. STATISTIK OVER AFGJORTE KRIMINALSAGER	12
3.3. STATISTIK OVER SAGER AFGJORT AF RIGSADVOKATEN	13
4. GENNEMGANG AF KONKRETE SAGER	14
4.1. LOVENS KAPITEL 2 - ADFÆRDSKLAGER	14
4.2. LOVENS KAPITEL 3 - KRIMINALSAGER	15
4.3. UNDERSØGELSER OMFATTET AF § 17, STK. 2	17
4.4. SAGER BEHANDLET AF RIGSADVOKATEN	17
DELBERETNING 2017.....	18
STIKORDSREGISTER	20
SAGSREGISTER.....	22
BILAG 1: POLITIKLAGENÆVNET I GRØNLANDS MEDLEMMER PR. 1. JANUAR 2018	23
BILAG 2: LOV OM BEHANDLING AF KLAGER OG KRIMINALSAGER VEDRØRENDE POLITIPERSONALE I GRØNLAND	24
BILAG 3: BEKENDTGØRELSE NR. 774 AF 8. OKTOBER 1999 OM FORRETNINGSORDEN FOR POLITIKLAGENÆVNET I GRØNLAND	30
BILAG 4: BEKENDTGØRELSE NR. 775 AF 8. OKTOBER 1999 OM POLITIKLAGENÆVNET I GRØNLAND	32

Forord

Til Grønlands Landsting, Folketinget og justitsministeren.

Efter § 33 i lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland skal Rigsadvokaten afgive en årlig beretning om behandlingen af de sager, der er nævnt i lovens kapitel 2 og 3. Det drejer sig om behandlingen af klager over politipersonalets adfærd i tjenesten, behandlingen af kriminalsager imod politipersonale samt undersøgelser af tilfælde, hvor en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt.

I overensstemmelse hermed afgiver jeg herved beretning for året 2017.

I beretningen er medtaget Politiklagenævnet i Grønlands delberetning.

København, Juni 2019

Jan Reckendorff

1. Almindelig virksomhed i 2017

1.1. Indledning

Politiklagenævsordningen i Grønland (lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonalet i Grønland) trådte i kraft den 1. januar 2000 og fremgår af bilag 2. Rigsadvokaten har siden afgivet en årlig beretning om behandling af politiklagenævnsager i Grønland. De tidligere beretninger fra 2003 og frem er tilgængelige på anklagemyndighedens hjemmeside www.anklagemyndigheden.dk.

Denne beretning indeholder en generel beskrivelse af reglerne om behandling af klager over politipersonalet m.v. Beretningen indeholder endvidere statistiske oplysninger vedrørende sagerne i 2017 og en kort gennemgang af udvalgte politiklagenævnsager fra 2017.

2. Generel beskrivelse af regelsættet for behandling af klager over politipersonalet m.v.

2.1. Indledning

Efter indstilling fra Den Grønlandske Retsvæsenkommission vedtog Folketinget lov nr. 905 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland. Loven trådte i kraft den 1. januar 2000 og bygger i meget vidt omfang på de dagældende regler i Danmark om behandling af klager over politipersonale, som var blevet indført i 1996.

Loven indeholder regler om behandling af adfærdsklager over politipersonalet, behandling af kriminalsager mod politipersonalet samt efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende er i politiets varetægt.

Loven omfatter den del af de ansatte i politiet, der har politimyndighed. Det vil sige det politiuddannede personale, politiets jurister, kommunefogeder, kommunefogedassistenter og reservebetjente med selvstændig politimyndighed samt eventuelt andre særligt beskikkede, jf. den grønlandske retsplejelovs § 62, stk. 2. Kontorpersonale og civile medarbejdere er ikke omfattet af ordningen.

Loven omfatter kun forhold, der er begået i tjenesten. Afgrænsningen af, om et forhold er begået i tjenesten, beror på en konkret vurdering. Det fremgår af forarbejderne, at begrebet på grund af polititjenestens særlige karakter formentlig må fortolkes temmelig vidt. Uden for ordningen falder eksempelvis klager over materielle afgørelser og politiets dispositioner i forbindelse med sagsbehandlingen.

Politimesteren behandler adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politipersonale. Rigsadvokaten (eller statsadvokaten efter Rigsadvokatens bemyndigelse) behandler dog adfærdsklager og kriminalsager, der vedrører politimesteren selv eller dennes nærmeste medarbejdere, hvilket i praksis omfatter det juridiske personale ved politimesterembedet og det politiuddannede personale i politimesterens sekretariat. Formålet hermed er at sikre en uvildighed i klageordningen.

Politiklagenævnet i Grønland fører tilsyn med politimesterens behandling af sager, der er omfattet af ordningen. Nævnet er et uafhængigt kontrolorgan, der består af en advokat og to lægmænd. Nævnet afgiver en årlig delberetning om dets virksomhed. Delberetningen for 2017 er medtaget på side 19.

Loven er territorielt begrænset til forhold begået under udøvelse af tjeneste i Grønland. Dansk politipersonale under udstationering eller anden midlertidig tjeneste i Grønland er omfattet af ordningen. Uden for lovens anvendelsesområde falder sager, der vedrører politipersonalets forhold under ophold uden for Grønland, f.eks. i Danmark. Forhold begået af grønlandsk politipersonale under tjeneste i Danmark er omfattet af de danske regler om behandling af klager over politipersonale og kriminalsager mod politipersonale, jf. den danske retsplejelovs kapitel 93 b og 93 c.

2.2. Politiklagenævnets kompetence

Politimesteren skal straks underrette Politiklagenævnet om klager og anmeldelser efter lovens kapitel 2 og 3. Nævnet skal endvidere holdes løbende orienteret om alle væsentlige beslutninger i forbindelse med sagen, f.eks. sigtelse, udvidelse af kredsen af undersøgte personer og lignende. Nævnet har samme beføjelser i de sager, som politimesteren tager initiativ til.

Politiklagenævnet kan tilkendegive, at der bør indledes undersøgelse efter lovens kapitel 2 (adfærdsklager) eller kapitel 3 (strafbare forhold efter kriminalloven), ligesom nævnet kan tilkendegive, at der bør anvendes en anden undersøgelsesform end den, politimesteren har valgt. Politiklagenævnet kan endvidere anmode politimesteren om at foretage bestemte undersøgelses- og efterforskningskridt. Sådanne anmodninger skal normalt efterkommes.

Politimesteren skal udarbejde en redegørelse til politiklagenævnet om resultatet af undersøgelsen eller efterforskningen. Dette gælder dog ikke i åbenbart grundløse sager. Politimesteren kan eventuelt uddybe den skriftlige redegørelse i en mundtlig forelæggelse for nævnet. Det skal fremgå af redegørelsen, hvordan politimesteren finder, sagen bør afgøres. I tilfælde, hvor der ikke indledes undersøgelse eller efterforskning, må politimesteren nærmere begrunde, hvorfor han ikke finder, at der er anledning til det.

Politiklagenævnet meddeler herefter politimesteren, hvordan sagen efter nævnets opfattelse bør afgøres. Nævnets tilkendegivelser er ikke afgørelser i forvaltningslovens forstand. Der stilles derfor ikke krav om begrundelse, partshøring m.v.

Politimesterens afgørelse skal begrundes, og det skal fremgå, om afgørelsen er i overensstemmelse med nævnets opfattelse. Hvis nævnet ikke er enig i afgørelsen, kræves en udførlig begrundelse.

Justitsministeren har fastsat nærmere regler for nævnets virksomhed i bekendtgørelse nr. 774 af 8. oktober 1999 om forretningsorden for Politiklagenævnet i Grønland og bekendtgørelse nr. 775 af 8. oktober 1999 om Politiklagenævnet i Grønland, som fremgår af bilag 3 og 4.

2.3. Adfærdsklager

Klager over politipersonalets adfærd behandles af politimesteren efter klage eller på politiets eget initiativ. Alle implicerede parter skal underrettes om indgivne klager. Adfærdsklager omfatter bl.a. klager over magtanvendelse og hårdhændet behandling i forbindelse med anholdelse, under opløb og lignende, myndighedsmisbrug, f.eks. i forbindelse med anholdelse og ransagning, anden ukorrekt fremgangsmåde under udførelsen af tjenesten, samt uhøflig tiltale eller anden ukorrekt personlig optræden. Området svarer til den beskrivelse, der findes i Justitsministeriets vejledning af 18. januar 1982 vedrørende behandling af klagesager, der henhører under lokalnævnene vedrørende politiets virksomhed.

Politimesteren behandler mindre alvorlige adfærdsklager på grundlag af en samtale mellem en overordnet polititjenestemand og klageren. Klageren får i disse tilfælde vejledning af politiet om muligheden for at indgive en formel adfærdsklage, ligesom der udarbejdes en notits om sagen. Hjemlen hertil findes i forarbejderne til lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland, hvor det forudsættes, at "politiets behandling af mindre klager oprettholdes". Notitsen forelægges for politimesteren, der på eget initiativ kan iværksætte en nærmere undersøgelse. Rigspolitichefen yder efter anmodning politimesteren bistand i undersøgelsen. Politimesteren orienterer endvidere politiklagenævnet om notitsen.

Politimesteren kan afvise en adfærdsklage uden at realitetsbehandle den. Det gælder, hvis klagen indgives mere end 6 måneder efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted, eller klagen er åbenbart grundløs. Før politimesteren træffer afgørelse, skal sagen forelægges for politiklagenævnet.

Hvis der er tale om adfærdsklager vedrørende politimesteren eller politipersonale, der gør tjeneste ved politimesterembedet, er det som ovenfor beskrevet Rigssadvokaten (eller den statsadvokat, som Rigssadvokaten bemyndiger hertil), der har kompetencen.

Politimesterens afgørelser kan påklages til Rigsadvokaten, og Rigsadvokatens afgørelser i 1. instans kan påklages til Justitsministeriet. Har Rigsadvokaten bemyndiget en statsadvokat til at behandle sagen, behandler Rigsadvokaten dog klager over afgørelser vedrørende denne sag.

2.4. Kriminal­sager

Politimesteren iværksætter efterforskning efter anmeldelse eller på eget initiativ, f.eks. efter tilkendegivelse fra politiklagenævnet. Efterforskning iværksættes, når der er en rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået noget strafbart, som forfølges af det offentlige.

Efterforskningen har til formål at klarlægge, om betingelserne for at pålægge strafansvar eller anden strafferetlig retsfølge er til stede, at skaffe oplysninger til brug for sagens afgørelse og at forberede sagens behandling ved retten. Det er politimesteren, der bestemmer, om der skal rejses tiltale.

En anmeldelse kan afvises uden realitetsbehandling, hvis der ikke er en rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået noget strafbart, som forfølges af det offentlige. Sagen skal dog først forelægges for Politiklagenævnet.

Hvis der er tale om kriminal­sager vedrørende politimesteren selv eller dennes nærmeste medarbejdere, er det som ovenfor beskrevet Rigsadvokaten (eller den statsadvokat, som Rigsadvokaten bemyndiger hertil), der har kompetencen.

Politimesterens afgørelser om påtaleopgivelse m.v. kan påklages til Rigsadvokaten, mens Rigsadvokatens afgørelser i 1. instans kan påklages til Justitsministeriet. Har Rigsadvokaten bemyndiget en statsadvokat til at behandle sagen, behandler Rigsadvokaten dog klager over afgørelser vedrørende denne sag.

2.5. Særligt om undersøgelser i medfør af § 17, stk. 2

Politimesteren skal iværksætte en efterforskning, når en person er død eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Denne efterforskning skal iværksættes, uanset om der er formodning om, at der er begået et strafbart forhold.

2.6. Klageadgang

Både den forurettede og andre kan klage til politimesteren over politipersonalets adfærd i tjenesten.

Der er som udgangspunkt heller ikke begrænsninger i den personkreds, der er berettiget til at indgive anmeldelse om strafbart forhold, som er begået af politiet. Det er derimod kun sagens parter og Politiklagenævnet, der kan klage over politimesterens afgørelse til Rigsadvokaten. Sagens parter skal underrettes, hvis politiklagenævnet klager over afgørelsen.

2.7. Disciplinærsager

Disciplinærsager behandles og afgøres alt efter sagens karakter af politimesteren, Rigspolitichefen eller Justitsministeriet. Spørgsmålet om, hvornår der er grundlag for at indlede en disciplinærsag mod en polititjenestemand, afgøres efter tjenestemandslovens regler.

Politimesteren underretter Rigspolitichefen (ansættelsesmyndigheden), når undersøgelsen eller efterforskningen af klagesagen er afsluttet. Underretningen sker efter, at politimesteren har færdigbehandlet sagen og truffet afgørelse i sagen. Rigspolitichefen får herved ligesom politimesteren mulighed for at tage stilling til, om der skal indledes en disciplinærsag.

Politimesterens afgørelse af en begrundet klage eller anmeldelse kan blandt andet gå ud på, at der gives klageren en beklagelse af det passerede, eller at der rejses kritik af den eller de involverede polititjenestemænd.

Denne afgørelse kan træffes både i sager, hvor der har været foretaget en undersøgelse af en adfærdsklage, og i kriminalsager, hvor politimesteren har fundet, at der ikke forelå tiltalegrundlag. Politimesterens afgørelse fører ikke nødvendigvis til, at der indledes en disciplinær undersøgelse med en disciplinær sanktion til følge.

2.8. Beskrivelse af sagsgangen i en politiklagenævns sag

2.8.1. Sagens indledning

Politimesteren behandler sagen på baggrund af en klage eller anmeldelse. Politimesteren kan endvidere behandle en sag på eget initiativ, f.eks. efter tilkendegivelse fra politiklagenævnet. I visse situationer er en undersøgelse obligatorisk.

Politiklagenævnet skal straks underrettes om sagen og orienteres løbende om undersøgelsens eller efterforskningens forløb. Politimesteren underretter desuden Rigspolitichefen og i visse tilfælde Rigsadvokaten. Disse myndigheder skal også løbende holdes orienteret om alle undersøgelses- og efterforskningsskridt, der har betydning for varetagelsen af deres opgaver.

Finder politimesteren, at klagen er åbenbart grundløs, eller viser sig ved den indledende vurdering, at klagen ikke er alvorligt ment, kan politimesteren undlade at iværksætte en undersøgelse eller efterforskning. Politimesteren skal forelægge spørgsmålet om afvisning af klagen for politiklagenævnet, inden afgørelsen bliver truffet.

2.8.2. Politimesterens sagsfremstilling

Politimesteren udarbejder i sager om adfærdsklager en sagsfremstilling på grundlag af de foreliggende oplysninger. Den indklagede polititjenestemand modtager en kopi af sagsfremstillingen, inden han eller hun bliver afhørt. Den indklagede har ikke pligt til at udtale sig om sagsfremstillingen. Der udarbejdes ikke sagsfremstilling i forbindelse med strafferetlige undersøgelser.

2.8.3. Afhøringer

Parterne vil normalt blive indkaldt til afhøring på politimesterens kontor eller eventuelt på et andet sted, som politimesteren skønner er hensigtsmæssigt.

Politimesteren kan beslutte, at forklaringerne i stedet skal afgives i retten. Retsmøderne er som udgangspunkt offentlige.

2.8.4. Politimesterens redegørelse

Politimesteren udarbejder en redegørelse til politiklagenævnet, når undersøgelsen eller efterforskningen er afsluttet. Denne redegørelse skal indeholde en gennemgang af sagens forløb og faktum, en vurdering af beviserne og en tilkendegivelse om sagens afgørelse. Der udarbejdes ikke redegørelse i åbenbart grundløse sager.

Politiklagenævnet meddeler herefter politimesteren, hvordan nævnet mener, at sagen bør afgøres. Politimesteren afgør herefter sagen og underretter sagens parter. Afgørelsen bliver også sendt til Rigsprocuratorchefen samt i visse tilfælde til Rigsadvokaten.

2.8.5. Afgørelsen af en adfærdsklagesag

Afvisning

Politimesteren afviser klagen, hvis undersøgelsen ikke har skaffet oplysninger, der støtter klagen, eller klagen er åbenbart grundløs. Politimesteren underretter sagens parter.

Klager får helt eller delvist medhold

Finder politimesteren, at den indklagede har udvist en kritisabel adfærd, vil politimesteren meddele det til klageren. Den indklagede vil modtage en genpart af politimesterens afgørelse, der i visse tilfælde kan danne grundlag for en disciplinær undersøgelse.

Er der grundlag for at rejse sigtelse, eller er der mistanke om et strafbart forhold, og den indklagede forlanger sagen behandlet som kriminalsag, sluttet behandlingen af klagen. Behandlingen af klagen kan genoptages, hvis der ikke rejses tiltale eller fældes dom.

Har undersøgelsen påvist fejl af generel karakter, vil politimesteren rejse spørgsmålet over for den ansvarlige myndighed.

Klagen tilbagekaldes

En sag vil normalt blive afsluttet, hvis klagen tilbagekaldes. Da en undersøgelse også kan iværksættes på politimesterens initiativ, kan behandlingen af klagen dog fortsætte, hvis politimesteren finder det nødvendigt.

Andre muligheder

I visse tilfælde vil sagen kunne overgå til behandling ved en undersøgelsesret m.v.

2.8.6. Afgørelsen af en strafferetlig efterforskning

Afvisning

Politimesteren indstiller efterforskningen, hvis den ikke har bragt oplysninger frem, der giver rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige. Anmeldelsen bliver også afvist, hvis den er åbenbart grundløs.

Har politimesteren foretaget en undersøgelse efter retsplejelovens § 1020 a, stk. 2, kan politimesteren på samme måde indstille efterforskningen. Det sker, når sagens omstændigheder er fuldt oplyste, og der ikke herved er skabt en rimelig formodning om, at der er begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige.

Tiltalerejsning m.v.

Politimesteren kan afgøre kriminalsagen ved at rejse tiltale, opgive påtale eller frafalde tiltale m.v. Afgørelsesformerne fremgår af retsplejelovens bestemmelser om strafferetsplejen.

Rigspolitichefen vil i alle tilfælde blive underrettet om afgørelsen. Dette gælder i visse tilfælde også Rigsadvokaten.

Politimesteren vil, når han overvejer tiltalespørgsmålet, også tage stilling til, om der foreligger anden kritisabel adfærd - herunder om sagen skal behandles som en adfærdsklage.

3. Sagsstatistik

3.1 Statistik over indkomne politiklagenævnsager

Der er i 2017 indkommet 10 politiklagenævnsager mod 12 sager i 2016. Der er i 2017 iværksat undersøgelser i 1 sag efter bestemmelsen i § 17, stk. 2, som omhandler sager, hvor personer er afgået ved døden eller kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt, mens der i 2016 ikke blev iværksat undersøgelser efter § 17, stk. 2.

Tabel 1. Indkomne politiklagenævnsager hos politimesteren 1)

Indkomne politiklagenævnsager	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Klager over politipersonalets adfærd	12	8	6	9	8	8	10	8	3	5
Kriminalsager mod politipersonale 2)	14	10 (1)	11 (7)	8 (1)	7 (3)	3 (1)	5	4(2)	9(1)	4(1)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	3	3	1	1	1	1	1	1	0	1
I alt sager omfattet af ordningen	29	21	18	18	16	12	16	13	12	10

Note:

1) Indkomne politiklagenævnsager hos Rigsadvokaten, se tabel 7.

2) Parentesen angiver, hvor mange af kriminalsagerne der er færdselsager.

3.2 Statistik over afgjorte og verserende politiklagenævnsager

Der er i 2017 blevet afgjort 16 politiklagenævnsager, mens der i 2016 blev afgjort 12 sager.

Tabel 2. Afgjorte politiklagenævnsager

Afgjort i	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Klager over politipersonalets adfærd	16	9	9	9	4	8	8	2	7	8
Kriminalsager mod politipersonale 1)	18 (2)	13	8 (4)	7 (1)	11 (3)	5 (3)	5	2	5(2)	7(1)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	1	2	2	2	1	1	1	2	0	1
I alt sager omfattet af ordningen	35	24	19	18	16	14	14	6	12	16

Note:

1) Parentesen angiver, hvor mange af kriminalsagerne der er færdselsager.

Ved årets udgang i 2017 verserede der 13 politiklagenævnsager ved Politimesteren i Grønland mod 19 sager i 2016.

Tabel 3. Verserende politiklagenævnsager pr. 31. december

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Adfærdsklager	10	9	8	6	10	9	6	14	10	7
Kriminalsager 1)	11	7 (1)	11 (4)	10 (2)	8 (3)	3	4	6(2)	9(1)	6(1)
Undersøgelser efter § 17, stk. 2	2	2	2	1	1	1	1	0	0	0
I alt	23	18	21	17	19	13	11	20	19	13

Note:

1) Parentesen angiver, hvor mange af kriminalsagerne der er færdselsager.

3.2.1. Statistik over afgjorte adfærdssager

Statistikken over afgjorte *adfærdssager* indeholder oplysninger om, hvor mange klager, der er forligt i politidistriktet (notitssager) tilbagekaldt eller afvist, samt hvor mange sager, der har dannet grundlag for kritik af den enkelte polititjenestemand og/eller "systemet" eller for i øvrigt at beklage forholdet.

Der er i 2017 afgjort 8 adfærdssager. 3 klager blev afvist som ubegrundede, mens 2 klager blev afvist, fordi de blev indgivet for sent. 1 klage gav grundlag for kritik af en polititjenestemand, og 2 klager blev afgjort som notitssager (disse 3 sager er omtalt i afsnit 4.1).

Tabel 4. Afgjorte adfærdssager

Afgjorte adfærdssager	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Klagen forligt i politidistriktet 1)	0	1	1	0	2	1	1	1	4	2
Klagen tilbagekaldt	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Klagen afvist som ubegrundet 2)	12	6	7	7	2	6	5	1	1	3
Ej kritik, men forholdet beklaget 3)	1	2	1	1	0	0	0	0	2	0
Kritik af polititjenestemand 4)	1	0	0	0	0	0	2	0	0	1
Systemkritik 5)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Andet 6)	0	0	0	1	0	1	0	0	0	2
I alt	16	9	9	9	4	8	8	2	7	8

Noter:

1) Notitssager.

2) Gruppen omfatter bl.a. sager, der er grundløse, sager hvor undersøgelsen ikke har underbygget klagen, og sager hvor der er modstridende oplysninger.

3) Gruppen omfatter sager, hvor forholdet er beklaget over for klager, selvom der ikke har været grundlag for kritik af polititjenestemandens adfærd.

4) Gruppen omfatter sager, hvor der er udtalt kritik af polititjenestemandens adfærd.

5) Gruppen omfatter bl.a. sager, hvor der er udtalt kritik af tilrettelæggelsen af generelle procedurer.

6) Gruppen omfatter bl.a. sager, hvor sagen er blevet henlagt eller afvist, idet klagen var indgivet mere end 6 måneder efter, at forholdet havde fundet sted.

3.2.2. Statistik over afgjorte kriminalsager

Statistikken over afgjorte *kriminalsager* indeholder oplysninger om, i hvilket omfang anmeldelsen er afvist uden realitetsbehandling, samt i hvilket omfang efterforskningen er indstillet eller påtale er opgivet.

Der er afgjort 7 kriminalsager i 2017, heraf 1 færdselsag. I 1 sag blev anmeldelsen afvist, i 2 sager, herunder færdselsagen, blev efterforskningen indstillet, og i 3 sager blev påtalen opgivet. Der blev rejst tiltale mod en polititjenestemand i 1 sag, hvor der skete frifindelse. 3 af sagerne er omtalt i afsnit 4.2.

Tabel 5. Afgjorte kriminalsager 1)

Afgjorte kriminalsager	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Anmeldelsen afvist 2)	2	3	1	1	0	1	1	0	0	1
Efterforskning indstillet/ påtale opgivet 3)	11	9	4 (1)	2	7	3 (3)	4	0	2(1)	5(1)
Tiltalegrundlag 4)	2 (2)	1	3 (3)	4 (1)	3 (2)	1	0	2	3(1)	1
Andet 5)	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0
I alt	18	13	8	7	11	5	5	2	5	7

Noter:

1) Parentesen angiver, hvor mange af kriminalsagerne der er færdselssager.

2) Afvisning efter retsplejelovens § 337, stk. 2.

3) Gruppen omfatter både sager, hvor efterforskning er indstillet efter retsplejelovens § 338, stk. 3 (ikke-sigtede personer), og sager, hvor påtale er opgivet efter retsplejelovens § 312 (sigtede personer).

4) Gruppen omfatter sager, hvor der er rejst tiltale, udsendt bødeforelæg eller meddelt advarsel.

5) Gruppen omfatter bl.a. sager, der er tilbagekaldt og bagatelsager (færdselssager) m.v.

Der er i 2017 truffet afgørelse i 1 sag, der er behandlet efter § 17, stk. 2, vedrørende personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens de har været i politiets varetægt. Den pågældende sag er nærmere beskrevet i afsnit 4.3.

Tabel 6. Afgjorte undersøgelsessager efter § 17, stk. 2

Afgjorte sager efter § 17, stk. 2	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Efterforskningen indstillet	1	2	2	0	1	1	1	2	0	1
Andet	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0
I alt	1	2	2	2	1	1	1	2	0	1

3.3. Statistik over sager afgjort af Rigsadvokaten

Rigsadvokaten har i 2017 ikke modtaget nogen politiklagenævnssager (kriminalsager) til behandling i 1. instans.

Rigsadvokaten har i 2017 modtaget 1 klage over en afgørelse i en politiklagenævnssag (kriminalsag), der er truffet af Politimesteren i Grønland.

Tabel 7. Fordelingen af indkomne politiklagenævnssager hos Rigsadvokaten

Sag indkommet i	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Sagen påklaget af										
- polititjenestemanden	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
- borgeren	1	1	0	0	0	0	1	1	0	1
- politiklagenævnet	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sager behandlet af Rigsadvokaten i 1. instans	3	0	0	0	1	0	0	1	1	0
I alt	4	1	0	0	1	0	1	2	1	1

4. Gennemgang af konkrete sager

Gennemgangen af konkrete sager har til formål at belyse nogle typiske sager, der er behandlet i 2017.

4.1. Lovens kapitel 2 – adfærdsklager

Politimesteren har i 2017 afgjort 8 klager over politipersonalets adfærd i tjenesten, jf. afsnit 3.2.1. 3 klager blev afvist som ubegrundede, mens der blev udtalt kritik i 1 sag. Denne sag er omtalt nedenfor. 2 sager afgjort som notitssager. Disse sager er omtalt nedenfor. Herudover blev 2 sager afvist, idet klagerne var indgivet mere end 6 måneder efter, at forholdet havde fundet sted.

Klage over polititjenestemandes sprogbrug (55PM-00173-00002-14)

Klager (K) klagede over, at politiet (P1 og P2) ulovligt havde bortvist K fra eget hjem, hvor K boede sammen med sin samlever, og udsat K for unødigt råben og eksponering med peberspray. K klagede endvidere over, at P1 havde råbt af K og skældt K ud.

P1 og P2 blev afhørt til sagen. De forklarede, at politiet var kommet til stedet i anledning af en anmeldelse om husspektakler, og at K blev oprevet over politiets tilstedeværelse og over at blive bortvist. P1 forklarede, at han "satte et skub på" K's ene skulder, og at han ikke ville afvise, at hans hånd i den forbindelse kunne "være gledet op ad" K's hals, samt at K herefter blev eksponeret for peberspray, hvorefter K straks faldt til ro. P1 erkendte, at han havde skældt K ud. P1 havde i den forbindelse sagt til K og dennes samlever, at de skulle stoppe samlivet. Der var ifølge P1 tale om gode råd.

Politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling om at afgøre klagen således, at det blev beklaget, at K blev bortvist fra sin bopæl, udsat for peberspray, medtaget på politistationen og detentionsanbragt til næste morgen, idet K's samlever ikke havde anmodet om bortvisningen, og idet der var ikke hjemmel til at foretage en bortvisning efter de dagældende regler, ligesom der blev udtalt kritik af, at K blev råbt ad og udskældt på bopælen.

Klage over polititjenestemandes adfærd under telefonsamtale (55PM-00171-00001-17)

Klager (K) klagede over, at en polititjenestemand (P) havde optrådt ubehøvet i forbindelse med, at K havde ringet til politiet og oplyst, at der på gaden lå en kvinde, og at K ikke umiddelbart kunne konstatere, om hun sov eller var død. P havde herefter spurgt K, hvorfor K ikke selv havde "kontaktet portørerne" og sikret sig, at kvinden var i live.

Lederen (L) af politiregionen havde efterfølgende en telefonisk samtale med K, hvor L meddelte K, at L ville tage en drøftelse med personalet om, hvordan man kunne blive bedre til at tale med borgerne. Denne løsning var K tilfreds med og meddelte, at hun ikke ønskede, at politiet skulle foretage yderligere i anledning af klagen.

Politimesteren i Grønland afsluttede herefter sagen som en notitssag, hvilket K var indforstået med, og underrettede Politiklagenævnet herom.

Klage over polititjenestemands adfærd (55PM-00171-00002-17)

Klager, K, klagede over polititjenestemændene P1 og P2's adfærd i forbindelse med, at P1 og P2 på gaden foran politistationen havde taget fat i K's arme og trukket i hende og sagt til hende, at hun skulle følge med ind på politistationen. K var blevet forskrækket og bange og havde spurgt, hvad der foregik. P1 og P2 havde ikke svaret men i stedet spurgt, hvad K havde gang i, og hvorfor hun gik på den pågældende gade. Den ene polititjenestemand kom tæt på K's ansigt og spurgt aggressivt, om K ikke forstod noget, og om K ikke kunne snakke dansk.

P1 skrev i en redegørelse, at han og P2 blev kaldt ud på en hastende opgave, idet en kvinde forsøgte at kommunikere med en tilbageholdt person, som befandt sig på politistationen. P1 og P2 løb ud gennem bagdøren. Da de kom ud, stod K alene ved siden af detentionen. P1 og P2 standsede K og spurgt hende, hvad hun lavede der. De prøvede at kommunikere med hende, men hun blev desorienteret og begyndte at græde. De sagde undskyldt til hende, idet de kunne konstatere, at det ikke var hende, der havde forsøgt at komme i kontakt med den tilbageholdte person. Det beroede således på en fejl/misforståelse fra polititjenestemændenes side, at de havde rettet henvendelse til K.

Lederen af lokalpolitistationen (L) kontaktede telefonisk K og undskyldte den behandling, hun havde været udsat for udenfor politistationen. L forklarede, at det beroede på en misforståelse, og at oplyste, at P1 og P2's ageren og optræden ikke var hensigtsmæssig. L forklarede endvidere, at P1 og P2 havde handlet på oplysning om, at en person havde forsøgt at komme i kontakt med en person, der var tilbageholdt på politistationen.

Politimesteren i Grønland besluttede herefter at afslutte sagen som en notitssag, hvilket K var indforstået med, og underrettede Politiklagenævnet herom.

4.2. Lovens kapitel 3 – kriminalsager

Efter lovens § 17, stk. 1, iværksætter politimesteren efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er en rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået en kriminel handling.

Efterforskningen iværksættes i almindelighed på grundlag af en anmeldelse fra en borger. Politimesteren indleder imidlertid også en efterforskning af egen drift, når politiet bliver bekendt med oplysninger om et formodet kriminelt forhold.

Der er afgjort 7 kriminalsager i 2017, heraf 1 færdselssag, jf. afsnit 3.2.2.

I 1 sag blev anmeldelsen afvist, i 2 sager blev efterforskningen indstillet (heraf 1 færdselssag), og i 3 sager blev påtalen opgivet. Der blev rejst tiltale mod en polititjenestemand i 1 sag. 3 af sagerne er omtalt nedenfor.

Polititjenestemands blufærdighedskrænkelse overfor politikollega (55PM-00174-00002-16, RA-2017-3100212-25)

En polititjenestemand (P1) anmeldte en kollega (P2) for blufærdighedskrænkelse, der blev begået på en sejltur under tjeneste.

Politimesteren indledte en efterforskning og sigtede P2 for blufærdighedskrænkelser. P1 forklarede, at P2 den pågældende dag havde befølt hende på indersiden af låret og havde fremsat krænkende spørgsmål/udtalelser, hvilket fortsatte på trods af, at P1 havde sagt fra.

P2 nægtede sig skyldig og forklarede, at P1 og P2 havde kendt hinanden i mange år, og at P2 på turen spurgte ind til personlige emner, men at der ingen seksuelle undertoner var i spørgsmålene. P2 forklarede endvidere, at han havde lagt en hånd på P1's knæ, men at det alene var af venskabelig karakter, ligesom P2 nægtede at have fremsat udtalelser med seksuelle undertoner.

Politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling om at opgive påtale i sagen på bevisets stilling, henset til at der var tale om påstand mod påstand, og der ingen vidner var til episoden. Politiklagenævnets afgørelse blev påklaget til Rigsadvokaten, hvis afgørelse er refereret nedenfor under pkt. 4.4.

Anmeldelse om overtrædelse af reglerne om tavshedspligt (55PM-00174-00001-16)

Anmelder (A) indgav anmeldelse, om at en polititjenestemand (P) havde overtrådt reglerne om tavshedspligt ved til et af A's familiemedlemmer til en fest at have givet oplysninger om, at A havde været anholdt tre til fire uger forud for festen.

A havde forud for anholdelsen i to til tre måneder haft et forhold til P.

P blev afhørt uden sigtelse. P bekræftede, at han havde haft et forhold til A, og at han havde været med til at anholde A. P bekræftede, at han til en fest havde talt med et af A's familiemedlemmer. P nægtede, at han i den forbindelse var fremkommet med fortrolige oplysninger om anholdelsen af A, og forklarede, at det pågældende familiemedlem selv havde nævnt, at A havde været anholdt.

De pågældende familiemedlem forklarede under afhøring, at hun til en fest mødte P, og at hun var bekendt med, at han havde et forhold til A. Familiemedlemmet forklarede videre, at hun en dag så A komme frem bag en politibil, hvorfor hun blev mistænksom og overvejede, om A havde været anholdt. Familiemedlemmet forklarede videre, at hun havde hørt, at A havde været anholdt, mens P havde været på arbejde, men hun kunne ikke huske, hvem der havde fortalt hende det.

Politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling om standsning af efterforskningen i sagen, henset til at der ikke var rimelig formodning for, at et kriminelt forhold var begået.

Spørgsmål om, hvorvidt polititjenestemand var trådt i tjeneste (55PM-00174-00003-16)

Anmelder (A) indgav anmeldelse om, at en polititjenestemand (P) havde udsat A's søn (S) for vold ved at tage halsgreb på S.

Politimesteren indledte en efterforskning i sagen og sigtede P. Det fremgik heraf, at P i sin fritid havde rettet henvendelse til S på grundlag af en mistanke om ulovligt fiskeri, og at P efter en dialog med S om dette havde beslaglagt fiskegrej tilhørende S. Politimesteren lagde til grund, at P herved var trådt i tjeneste, uanset at han hverken havde båret uniform eller legitimeret sig.

Politimesteren fandt, at det ikke med den fornødne sikkerhed kunne lægges til grund, at P havde udsat S for legemsangreb, idet der ikke kunne konstateres objektive skader på S, og idet de fem vidner i sagen afgav indbyrdes modstridende forklaringer om, hvorvidt vold havde fundet sted.

Politimesteren fandt endvidere, at det var berettiget, at P havde beslaglagt fiskegrejet på grund af mistanke om ulovligt fiskeri.

Politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling om at opgive påtale vedrørende anmeldelsen om vold.

4.3. Undersøgelser omfattet af § 17, stk. 2

Der har som nævnt under afsnit 3.1. været 1 sag i 2017 vedrørende personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorlig til skade som følge af politiets indgriben, eller mens de har været i politiets varetægt (undersøgelsessager efter § 17, stk. 2). Sagen er omtalt nedenfor.

Borger afgik ved døden i færdselsuheld under flugt fra politiet (55PM-00175-00001-17)

Politimesteren i Grønland indledte i medfør af lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland § 17, stk. 2 en efterforskning, idet en borger (B) afgik ved døden i et færdselsuheld, mens den pågældende var på flugt fra politiet.

B var på tidspunktet for episoden eftersøgt af politiet mistænkt for at være i færd med brugstyveri af bil og spirituskørsel. På den baggrund blev det vurderet, at han skulle eftersættes.

Under eftersættelsen foretog politiet en løbende vurdering af på ene side lovovertredelsen og på den anden side den risiko, som eftersættelsen udgjorde for B, politipersonalet og de øvrige trafikanter. Politiet vurderede konkret, at der var alvorlig risiko for, at B, hvis han ikke blev pågrebet, ville blive årsag til et færdselsuheld. På den baggrund fortsatte politiet eftersættelsen, som endte med B's død i et færdselsuheld, idet han påvirket af THC og alkohol kørte den brugstjalne bil ind i et sving med en hastighed, der gjorde, at han kom over i den forkerte vejbane og påkørte en gummiged.

Politimesteren anførte i den forbindelse, at han intet grundlag havde for at tilsidesætte politiets vurdering af nødvendigheden af eftersættelsen og den potentielle risiko ved ikke at pågribe B.

Politimesteren fandt heller ikke grundlag for at tilsidesætte politiets vurdering af, at de grundlæggende betingelser for udrykningskørsel, havde været til stede. Politimesteren lagde videre til grund, at der ikke var udøvet magtanvendelse i forbindelse med eftersættelsen.

Politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling om standsning af efterforskningen i sagen, henset til at der ikke var rimelig formodning for, at et kriminelt forhold var begået.

4.4. Sager behandlet af Rigsadvokaten

Der er i kapitel 5 i lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland indsat regler om Rigsadvokatens behandling af adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politimesteren eller politipersonale, som gør tjeneste ved politimesterembedet (embedets juridiske personale og et mindre antal polititjenestemænd, der gør tjeneste i politimesterembedets sekretariat). Rigsadvokaten har efter loven også mulighed for at bemyndige en statsadvokat til at foretage efterforskningen i disse sager.

Rigsadvokaten har i 2017 modtaget 1 klage over en påtaleopgivelse, hvor politiklagenævnet tiltrådte politimesterens indstilling.

**Polititjenestemands blufærdighedskrænkelse overfor politikollega
(55PM-00174-00002-16, RA-2017-3100212-25)**

Sagen er refereret ovenfor under pkt. 4.2.

Rigsadvokaten tiltrådte afgørelsen om at påtaleopgive sagen på bevisets stilling henset til, at der var tale om påstand mod påstand, og at der ikke var vidner til episoden.

Delberetning 2017

Politiklagenævnet i Grønland har i år 2017 modtaget 14 nye sager, der har fordelt sig på følgende sagskategorier:

Indkomne sager	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Notitssager	2	4	1	1	0	0	0	2	1	0	0
Adfærdsklager	3	1	3	8	8	6	5	6	6	15	7
Kriminalsager	7	3	2	4	3	8	6	2	9	4	7
17.2-sager	0	0	3	0	1	3	2	1	1	2	2
Færdselssager	1	1	2	0	1	5	1	5	0	0	4
Undersøgelsessager	1	2	0	0	1	1	1	2	2	0	0
Sager i alt	14	11	11	13	14	23	15	18	19	31	20

Nævnet har i årets løb afgjort 16 sager, der fordeler sig således:

Afgjorte sager	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007
Notitssager	1	4	1	1	1	0	0	2	1	0	1
Adfærdsklager	5	0	4	8	7	3	9	5	8	15	10
Kriminalsager	8	2	3	5	3	8	5	2	10	18	5
17.2-sager	1	0	2	1	1	2	2	1	1	2	2
Færdselssager	1	2	2	0	2	3	1	5	0	0	5
Undersøgelsessager	0	2	0	0	1	1	1	3	0	0	0
Sager i alt	16	10	12	15	14	17	18	18	20	35	23

Ved årets udløb verserede for nævnet 6 sager, som alle afventede indstilling til afgørelse fra Politimesteren i Grønland. Af de verserende sager er 1 fra 2012, 1 fra 2014, 1 fra 2015 og resten indgået i 2017.

I 2017 er klagesagstallet stabilt i forhold til gennemsnittet af indkomne sager de seneste år.

Der er i 1 af de afgjorte kriminalsager rejst sigtelse mod en kommunefoged efter kriminallovens § 111, stk. 1, for hæleri med øl. Dog fandtes der ikke grundlag for at føre et tilstrækkeligt bevis i sagen, og på denne baggrund blev påtale mod den sigtede opgivet.

I en af adfærdsklagerne blev der udtalt kritik af de involverede politiassistenter i forbindelse med en sag om husspektakler, hvor politiassistenterne havde råbt af klager og opfordret denne til at ophæve samlivet uden, at der var nogen rimelig anledning hertil.

Færdselssagen vedrørte en person, der afgik ved døden, imens den pågældende var på flugt fra politiet. Efterforskningen i sagen blev indstillet, idet der ikke var rimelig formodning for, at der var begået et kriminelt forhold af de involverede polititjenestemænd.

Nævnet har i alle sager været enig med Politimesteren i bevisbedømmelsen og sagernes afgørelse. Der har i årets løb været afholdt 3 møder i Nævnet til afgørelse af sager.

Nævnet har i årets løb haft et meget tilfredsstillende samarbejde med Politimesteren i Grønland og Statsadvokaten.

Nuuk, den 14. marts 2018

Formand for Politiklagenævnet i Grønland:

Anita Strauss Sørensen¹

¹ Anita Strauss Sørensen fratrådte den 1. januar 2018, hvor Jens Paulsen tiltrådte som ny formand.

Stikordsregister

Adfærdsklager

Adfærdsklager 2000.9f, 2000.16f, 2000.51ff, 2001.14f, 2002.13f, 2002.32ff, 2003.14ff, 2004.14ff, 2005.13ff, 2006.13ff, 2009.10f, 2009.13ff, 2011.14ff, 2012.12.ff, 2013.12ff, 2015.12f, 2016.5f, 2016.8, 2017.5ff, 2017.8,

- anden ukorrekt adfærd 2000.51f, 2002.32ff, 2009.18, 2011.16f, 2011.17f, 2011.19, 2012.13f
- magtanvendelse 2001.43f, 2002.37f, 2003.14f, 2004.15, 2005.14f, 2006.15f, 2009.14f, 2009.15f, 2011.15, 2011.16, 2011.18f, 2011.19f, 2011.21f, 2012.12f, 2013.13ff, 2015.14f, 2015.17f,
- notitssager 2000.16f, 2001.14, 2002.13f, 2012.13f, 2013.15f, 2016.6, 2017, 14ff,
- over for dispositionsklager 2000.43f, 2001.41f, 2013.14f
- sagens afgørelse 2000.21f, 2000.45, 2001.20f, 2002.18f
- sprogbrug 2001.44ff, 2001.59f, 2002.33f, 2003.15, 2004.14, 2004.15, 2005.13f, 2006.14f, 2009.13f, 2009.16f, 2013.12, 2013.14f, 2015.17f, 2017.14,
- tavshedspligt 2009.13f, 2013.12, 2017.12
- åbenbart grundløs 2000.52
- ubegrundet 2016.6

Anklagemyndighedens opbygning 2002.23ff

- Politimesteren i Grønland 2000.30, 2001.28, 2002.24f, 2015.16f, 2017.4ff
- Rigsadvokaten 2000.30, 2001.28, 2002.24f, 2015.16, 2017.6f, 2017.17ff,

Bisidderbesikkelse

- i adfærdsklagesager 2000.47f, 2001.15, 2002.14f
- i kriminalsager 2000.48ff, 2001.18, 2002.15f

Delberetning fra Politiklagenævnet 2000.63ff, 2001.57ff, 2002.43ff, 2003.24f, 2004.25ff, 2005.22, 2006.24, 2009.33ff, 2009.36f, 2011.33f, 2011.35ff, 2012.24, 2013.22f, 2015.19f, 2016.12, 2017.19

Disciplinærsager 2000.23ff, 2001.22f, 2002.19ff, 2011.26, 2011.28, 2013.20f, 2015.14, 2017.7

Efterforskning

- § 17, stk. 1 2004.16, 2009.33ff, 2009.36f, 2011.27ff, 2012.19ff, 2013.17f, 2015.13f, 2016.9
- § 17, stk. 2 2000.10, 2000.17, 2000.22, 2000.36f, 2000.58ff, 2001.15, 2012.22, 2001.21, 2001.51ff, 2002.14f, 2002.39ff, 2003.18f, 2004.18ff, 2005.20f, 2006.21f, 2009.6ff, 2009.26ff, 2011.29ff, 2013.18f, 2015.14ff, 2016.5, 2016.10, 2017.5ff
- afgørelsen 2000.32, 2000.45, 2001.30, 2017.8ff
- politiklagenævnets anmodning 2000.15, 2000.44f, 2000.53, 2000.63f, 2001.13, 2001.42, 2001.56, 2001.58, 2002.39fInhabilitet 2000.50, 2016.5

Initiativsager 2000.44, 2000.62, 2001.49f, 2001.56, 2002.41f, 2004, 16f, 2005.19, 2006.19f

Klageadgang 2000.20, 2000.32, 2000.39f, 2000.50, 2001.18f, 2001.30, 2001.35f, 2002.15f, 2017.5

Klageordninger 2000.30ff, 2001.29ff, 2002.24ff

Kriminalsager 2000.10, 2000.17, 2000.22, 2000.45, 2000.54ff, 2001.15, 2001.21, 2001.46ff, 2002.14f, 2002.19f, 2002.26f, 2002.34f, 2003.16, 2004.15ff, 2005.17ff, 2006.18f, 2006.22, 2009.11ff, 2009.18ff, 2011.22f, 2012.14ff, 2013.16ff, 2015.13ff, 2016.9, 2017.6, 2017.8ff, 2017.12ff, 2017.15ff

- andre anmeldelser 2000.54, 2000.56, 2001.50f, 2002.34ff, 2011.25f, 2011.26, 2012.17, 2012.20f
 - anmeldelser om vold 2001.48ff, 2001.56, 2001.60f, 2002.34ff, 2004.17, 2011.22f, 2012.15ff, 2013.17f, 2015.13ff,
 - mindre færdselsuheld 2000.57f, 2000.64, 2001.46f, 2001.58f, 2012.18
 - færdselsager 2000.47f, 2002.38f, 2003.17f, 2011.23f, 2012.14f, 2012.18f, 2013.17, 2015.19f, 2016.6
 - færdselsuheld 2000.56, 2002.38f, 2003.18, 2009.21f, 2017.17
 - kriminalsager ctr. klagesager 2000.44
- Notitssager 2000.52f, 2002.13f, 2011.14f, 2013.15f, 2015.12f, 2016.6, 2017, 8ff
- Omgørelsesfrister 2000.40, 2000.50, 2001.37
- Partsbegrebet 2000.39, 2001.35, 2002.26f
- Politiets opbygning 2000.27f, 2001.25f, 2002.22f
- Politiklagenævnet
- kompetenceområde 2000.15f, 2000.44ff, 2001.13f, 2002.12f, 2011.20, 2013.14f, 2017.4ff
 - nævnets sammensætning 2000.15, 2000.68, 2001.12, 2001.67, 2002.57, 2003.29, 2004.30, 2005.28, 2006.29
 - sagsgangen i klagenævns sag 2000.18f, 2000.20ff, 2001.16f, 2001.19ff, 2002.16ff, 2017.7ff
- Politiklagenævnsordningen
- begrebet "i tjenesten" 2000.43, 2001.39ff, 2015.13, 2017.10, 2017.4ff
 - væsentlige elementer 2000.14f, 2001.11f, 2002.10f
- Prioritering af kriminalsager og klagesager 2000.46f
- Rigsadvokatens behandling af klager 2000.41, 2001.37f, 2006.22, 2011.32, 2012.23, 2013.19f, 2015.16ff, 2016.7, 2016.10, 2017.17ff
- Statistiske oplysninger 2000.11f, 2000.63, 2001.9, 2001.38, 2001.57, 2002.8f, 2003.9f, 2004.9ff, 2005.9ff, 2006.9ffm, 2009.31f, 2012.8ff, 2013.8ff, 2015.8ff, 2015.19f, 2016.5ff, 2017.9ff, 2017.11ff.
- § 17, stk. 2 2000.33ff, 2001.33, 2002.29f, 2003.12, 2004.12, 2005.11, 2006.11, 2009.9ff, 2012.10f, 2013.10, 2015.10f, 2016.5, 2016.7, 2017.13
 - adfærdssager 2000.34, 2001.32, 2002.28f, 2003.10f, 2004.11, 2005.10, 2006.10, 2009.10f, 2012.9, 2013.9, 2015.9f, 2016.5f, 2017.12,
 - indkomne sager 2000.33, 2001.31, 2002.27f, 2003.9, 2004.9, 2005.9, 2006.10, 2009.9, 2012.8, 2013.8, 2015.8f 2015, 2015.19, 2016.5, 2017.11
 - kriminalsager 2000.34f, 2001.33, 2002.29f, 2003.11f, 2004.12, 2005.11, 2006.11, 2009.9, 2009.11f, 2012.10, 2013.10, 2015.10f, 2016.5f, 2017.12ff
 - visitationssager 2000.35ff, 2001.34,
- Systemkritik 2000.22, 2001.21
- Tavshedspligt 2003.16, 2005.17, 2011.24f, 2013.12, 2017.16
- Tilbagekaldte sager 2000.46, 2000.51f, 2016.6,
- Visitationssager 2001.34, 2002.30f, 2004.22ff
- Vold 2003.17, 2004.17f, 2013.17f, 2015.13ff,

Sagsregister

Rigsadvokatens j.nr.
RA-2017-3100212-25

Politimesteren i Grønlands j.nr.

55PM-00173-00002-14

55PM-00171-00001-17

55PM-00171-00002-17

55PM-00174-00002-16

55PM-00174-00001-16

55PM-00174-00003-16

55PM-00175-00001-17

Bilag 1: Politiklagenævnet i Grønlands medlemmer pr. 1. januar 2018

Politiklagenævnet i Grønland

Postboks 59

3900 Nuuk

Formand:

Advokat Jens Paulsen

Advokat Britta Keldsen (suppleant)

Lægmænd og suppleanter herfor:

Hans Peter Lennert

Ane Lone Bagger (suppleant)

Nitta Lyberth

Pavia Martinsen (suppleant)

Bilag 2: Lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland

L 42 (som vedtaget): Forslag til lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland.

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 1. december 1998

Forslag

til

Lov om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland

Kapitel 1

Lovens område

§ 1. Loven gælder for behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i forbindelse med tjeneste i Grønland.

Kapitel 2

Behandling af klager over politipersonale

§ 2. Politimesteren behandler klager over politipersonalets adfærd i tjenesten (adfærdsklager), jf. dog § 34.

Stk. 2. Rigspolitichefen yder efter anmodning politimesteren bistand til undersøgelsen.

Stk. 3. Politiet kan på egen hånd foretage uopsættelige undersøgelseskridt. Politiet skal snarest muligt efter, at sådanne undersøgelseskridt er foretaget, underrette politimesteren herom.

§ 3. Klage indgives til politimesteren. Klage over myndighedsmisbrug fra politiets side under behandlingen af en kriminalsag kan endvidere fremsættes mundtligt til retsbogen under kriminalsagens behandling.

Stk. 2. Politimesteren kan afvise at behandle en klage, hvis klagen indgives mere end 6 måneder efter, at det forhold, som klagen angår, har fundet sted.

§ 4. Den, klagen angår (indklagede), skal have udleveret en fremstilling af sagens faktiske omstændigheder og have adgang til at udtale sig om fremstillingen. Indklagede har ikke pligt til at udtale sig om fremstillingen.

§ 5. Indklagede har ret til at møde med en bisidder og en tolk. § 23 i lov om statens tjenestemænd i Grønland finder tilsvarende anvendelse med hensyn til godtgørelse af indklagedes udgift til bisidder og tolk.

§ 6. Indklagede har ikke pligt til at afgive forklaring til politimesteren, såfremt forklaringen antages at ville udsætte indklagede for kriminalretlige foranstaltninger eller disciplinæransvar.

Stk. 2. Politimesteren vejleder indklagede om bestemmelsen i stk. 1 samt om bestemmelserne i §§ 4, 5 og 11, stk. 1, nr. 2. Vejledningen skal gives snarest muligt og senest, inden indklagede afhøres første gang. Det skal af rapporten fremgå, at indklagede har modtaget behørig vejledning.

§ 7. Afgives forklaring i retten, jf. § 8, beskikker retten en bisidder for klageren og indklagede.

Stk. 2. I andre tilfælde kan retten, når forholdene taler derfor, på klagerens eller indklagedes begæring beskikke en bisidder for den pågældende. Politimesteren vejleder de pågældende om adgangen til at begære en bisidder beskikket og drager omsorg for, at en begæring herom indbringes for retten. § 8, stk. 2, finder herved tilsvarende anvendelse. Vejledningen skal gives snarest muligt og senest, inden den pågældende afhøres første gang. Det skal af rapporten fremgå, at den pågældende har modtaget behørig vejledning.

Stk. 3. Beskikkelse af bisidder sker uden udgift for de pågældende.

Stk. 4. Den beskikkede bisidder skal løbende have tilsendt genpart af det materiale, politimesteren tilvejebringer som led i undersøgelsen. Bisidderen må ikke uden politimesterens tilladelse overlevere det modtagne materiale til sin klient eller andre.

Stk. 5. Bisidderen har adgang til at overvære afhøringer af sin klient såvel hos politimesteren som i retten og har ret til at stille yderligere spørgsmål til sin klient. Bisidderen underrettes om tidspunktet for afhøringer og retsmøder.

§ 8. Politimesteren kan bestemme, at forklaring skal afgives i retten.

Stk. 2. Såfremt klagen vedrører myndighedsmisbrug fra politiets side under behandlingen af en kriminalsag eller under fuldbyrdelse af en afgørelse i en kriminalsag, afgives forklaring for den kredsret, som behandler eller har behandlet kriminalsagen, eller for hvilken sagen kan forventes indbragt. I andre tilfælde afgives forklaring ved kredsretten i den retskreds, hvor det forhold, klagen angår, har fundet sted.

§ 9. Politimesteren giver møde i retsmøder, hvor sagen behandles.

Stk. 2. Indklagede skal så vidt muligt underrettes om berammede retsmøder og have lejlighed til at være til stede.

Stk. 3. Indklagede har ikke pligt til at afgive forklaring, såfremt forklaringen antages at ville udsætte indklagede for kriminalretlige foranstaltninger eller disciplinæransvar. Retten vejleder indklagede herom.

Stk. 4. Sagen behandles efter reglerne om behandling af kriminalsager i lov om rettens pleje i Grønland uden medvirken af domsmænd.

§ 10. Rigsadvokaten behandler klager over afgørelser truffet af politimesteren vedrørende adfærdsklager. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 2. Fristen for klager over afgørelser i adfærdsklagesager er 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Fremkommer klagen efter udløbet af denne frist, skal den behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

§ 11. Behandlingen af en adfærdsklagesag sluttet, hvis

- 1) der er grundlag for at rejse sigtelse mod indklagede eller
- 2) indklagede er mistænkt for en kriminel handling og forlanger sagen behandlet som en kriminalsag.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde behandles kriminalsagen af politimesteren efter reglerne i kapitel 3. Behandlingen af adfærdsklagesagen genoptages, hvis tiltale ikke rejses eller gennemføres til fældende dom.

§ 12. Politimesteren underretter rigspolitichefen, når der indledes en adfærdsklagesag. Politimesteren underretter endvidere rigspolitichefen om afgørelsen i adfærdsklagesager.

Stk. 2. Disciplinærundersøgelse i anledning af en klage indledes ikke, før behandlingen af adfærdsklagesagen er afsluttet.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 er ikke til hinder for, at den pågældende suspenderes eller midlertidigt overføres til andet arbejde efter de almindelige regler for tjenesten.

§ 13. Politimesteren kan af egen drift iværksætte en undersøgelse efter reglerne i dette kapitel.**§ 14.** Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af adfærdsklager.

§ 15. Justitsministeren kan bestemme, at en undersøgelse ikke skal foretages efter reglerne i dette kapitel, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

Kapitel 3

Kriminalsager mod politipersonale

§ 16. Anmeldelser om kriminelle handlinger begået af politipersonale i tjenesten indgives til politimesteren, jf. dog § 34.

§ 17. Politimesteren iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at politipersonale i tjenesten har begået en kriminel handling.

Stk. 2. Politimesteren iværksætter endvidere efterforskning, når en person er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Bestemmelserne i § 12 finder herved tilsvarende anvendelse.

§ 18. Rigspolitichefen yder efter anmodning politimesteren bistand under efterforskningen.

Stk. 2. Politiet kan på egen hånd foretage uopsættelige efterforskningsskridt. Politiet skal snarest muligt efter, at sådanne efterforskningsskridt er foretaget, underrette politimesteren herom.

§ 19. Retten beskikker en bisidder for sigtede, når forholdene taler derfor, eller såfremt det følger af kapitel 5, § 22, i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 2. Retten beskikker på den forurettedes begæring en bisidder for den pågældende, når forholdene taler derfor.

Stk. 3. Politimesteren vejleder de pågældende om adgangen til at begære en bisidder beskikket og drager omsorg for, at en begæring herom indbringes for retten. Vejledningen skal gives snarest muligt og

senest, inden den pågældende afhøres første gang. Det skal af rapporten fremgå, at den pågældende har modtaget behørig vejledning.

Stk. 4. Beskikkelse af bisidder sker uden udgift for de pågældende.

§ 20. Den beskikkede bisidder skal løbende have tilsendt genpart af det materiale, politimesteren tilvejebringer som led i efterforskningen. Bisidderen må ikke uden politimesterens tilladelse overlevere det modtagne materiale til sin klient eller andre.

Stk. 2. Bisidderen har adgang til at overvære afhøringer af sin klient såvel hos politimesteren som i retten og har ret til at stille yderligere spørgsmål til sin klient. Bisidderen underrettes om tidspunktet for afhøringer og retsmøder.

§ 21. Rigsadvokaten kan bestemme, at en kriminalsag, der omfatter flere forhold eller flere sigtede, i sin helhed skal behandles af politimesteren efter reglerne i dette kapitel, hvis en sådan behandling er påkrævet med hensyn til et af forholdene eller en af de sigtede.

§ 22. Bestemmelserne om behandling af kriminalsager i lov om rettens pleje i Grønland finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 23. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af de i §§ 16 og 17 nævnte sager.

§ 24. Justitsministeren kan bestemme, at en sag ikke skal behandles efter reglerne i dette kapitel, hvis hensynet til statens sikkerhed eller dens forhold til fremmede magter kræver det.

Kapitel 4

Politiklagenævnet

§ 25. Politiklagenævnet består af en advokat som formand og to lægmænd, der udpeges af justitsministeren for et tidsrum af 4 år regnet fra en 1. januar. Genudpegnings kan finde sted én gang.

Stk. 2. Advokaten udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, der indstiller fire personer, heraf så vidt muligt to kvinder og to mænd.

Stk. 3. Lægmændene udpeges efter indstilling fra Grønlands Landsting, der indstiller seks personer, heraf tre kvinder og tre mænd.

Stk. 4. Lægmændene kan ikke samtidig med hvervet som medlem af Politiklagenævnet være medlem af en kommunalbestyrelse, Grønlands Landsting eller Folketinget. Udelukkede fra at være lægmænd er endvidere ministre, landsstyremedlemmer, advokater og advokatfuldmægtige samt hjemmestyrets, centraladministrationens, domstolenes, rigsombudets, politiets og kriminalforsorgens tjenestemænd og øvrige personale.

Stk. 5. Advokaten og lægmændene skal have bopæl i Grønland.

Stk. 6. En person, der inden for det i stk. 1, 1. pkt., nævnte tidsrum fylder 65 år, kan ikke udpeges som medlem.

Stk. 7. For hvert medlem udpeger justitsministeren efter tilsvarende regler som for vedkommende medlem en suppleant blandt dem, der er indstillet i medfør af stk. 2 og 3.

Stk. 8. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om indstilling af medlemmer og disses vederlag.

§ 26. Politimesteren underretter straks Politiklagenævnet om klager og anmeldelser, der skal behandles efter kapitel 2 eller kapitel 3.

Stk. 2. Politiklagenævnet kan over for politimesteren tilkendegive, at der efter nævnets opfattelse bør indledes en undersøgelse efter reglerne i kapitel 2 eller efterforskning efter reglerne i kapitel 3.

§ 27. Politiklagenævnet skal løbende have tilsendt genpart af det materiale, politimesteren tilvejebringer i forbindelse med undersøgelsen af de i kapitel 2 nævnte sager og efterforskningen i de i kapitel 3 nævnte sager. Politiklagenævnet må ikke uden politimesterens samtykke overlevere det modtagne materiale til andre.

Stk. 2. Politimesteren orienterer i øvrigt løbende Politiklagenævnet om alle væsentlige beslutninger, der træffes i forbindelse med undersøgelsen eller efterforskningen.

§ 28. Politiklagenævnet kan anmode politimesteren om at foretage bestemte yderligere undersøgelses- eller efterforskningsskridt.

Stk. 2. Hvis sigtede eller politimesteren i en sag, der behandles efter kapitel 3, modsætter sig nævnets anmodning om foretagelse af bestemte yderligere efterforskningsskridt, forelægges spørgsmålet for retten til afgørelse. Spørgsmålet afgøres af den ret, hvor sagen behandles, eller hvor den kan forventes behandlet. Rettens afgørelse træffes på begæring ved kendelse.

§ 29. Politimesteren udfærdiger en redegørelse til Politiklagenævnet om resultatet af undersøgelsen efter kapitel 2 eller efterforskningen efter kapitel 3. Redegørelsen skal indeholde en gennemgang af forløbet af undersøgelsen eller efterforskningen og de faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse samt en vurdering af vægten af de fremkomne beviser. Det skal fremgå af redegørelsen, hvorledes politimesteren finder at sagen bør afgøres.

§ 30. Politiklagenævnet meddeler politimesteren, hvordan sager, der behandles efter kapitel 2 eller kapitel 3, efter nævnets opfattelse bør afgøres.

Stk. 2. Det skal fremgå af afgørelsen, om den er i overensstemmelse med Politiklagenævnets opfattelse.

Stk. 3. Afgørelsen skal sendes til den, der har indgivet klage eller anmeldelse.

§ 31. Politiklagenævnet kan påklage politimesterens afgørelser til rigsadvokaten. Rigsadvokatens afgørelse i en klagesag kan ikke påklages til justitsministeren.

Stk. 2. Fristen for klage efter stk. 1 er 4 uger efter, at Politiklagenævnet har fået meddelelse om afgørelsen. Fremkommer klagen efter udløbet af denne frist, skal den behandles, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

§ 32. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om Politiklagenævnets virksomhed, herunder om politimesterens samvirke med Politiklagenævnet.

§ 33. Rigsadvokaten afgiver en årlig beretning om behandlingen af de i kapitel 2 og kapitel 3 nævnte sager til Grønlands Landsting, Folketinget og justitsministeren. Beretningen skal offentliggøres.

Kapitel 5

Behandling af klager og kriminalsager vedrørende politimesteren m.v.

§ 34. Rigsadvokaten eller den statsadvokat, som rigsadvokaten bemyndiger hertil, behandler adfærdsklager og kriminalsager vedrørende politimesteren eller politipersonale, der gør tjeneste ved politimesterembedet.

§ 35. Rigsadvokaten eller den statsadvokat, som efter § 34 er bemyndiget til at behandle en sag, har i den forbindelse de pligter og beføjelser, som ved denne lov er tillagt politimesteren.

Stk. 2. Justitsministeren behandler klager over afgørelser truffet af rigsadvokaten vedrørende adfærdsklager og kriminalsager. Har rigsadvokaten bemyndiget en statsadvokat til at behandle en adfærdsklage eller en kriminalsag, behandler rigsadvokaten dog klager over afgørelser vedrørende denne sag.

§ 36. Bestemmelserne i kapitel 2-4 om behandling af adfærdsklager og kriminalsager finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 37. Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på adfærdsklagesager, der ikke er afgjort før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Loven har virkning for kriminalsager, hvori der ved lovens ikrafttræden ikke er rejst tiltale i 1. instans.

Stk. 4. Første gang der udpeges medlemmer til Politiklagenævnet, jf. § 25, udpeges formanden og dennes suppleant for et tidsrum af 2 år.

Bilag 3: Bekendtgørelse nr. 774 af 8. oktober 1999 om forretningsorden for Politiklagenævnet i Grønland

Bekendtgørelse om forretningsorden for Politiklagenævnet i Grønland

I medfør af § 32 i lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland, fastsættes

§ 1. Nævnets formand tilrettelægger nævnets arbejde og fastlægger mødedagene.

Stk. 2. Nævnets formand stiller sekretærbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Nævnets formand foranlediger, at der føres en særskilt journal over nævnets sager og sørger for, at sagens dokumenter opbevares og afleveres i overensstemmelse med de til enhver tid gældende arkivretlige regler.

§ 2. Alle nævnets medlemmer deltager i sagens behandling. Er et medlem forhindret, deltager supplementen i den pågældendes sted.

Stk. 2. Et medlem af nævnet kan ikke deltage i behandlingen af en sag, når vedkommende er inhabil efter forvaltningslovens kapitel 2.

§ 3. Sagerne behandles mundtligt.

Stk. 2. Formanden kan bestemme, at en sag eller visse typer af sager skal behandles skriftligt. Såfremt et medlem anmoder om det, behandles sagen dog mundtligt.

§ 4. Såfremt nævnet eller politimesteren ønsker det, kan politimesterens redegørelse efter lovens § 29 suppleres med, at politimesteren mundtligt over for nævnet redegør for sagen.

Stk. 2. Nævnet og politimesteren kan også i øvrigt drøfte sagerne mundtligt, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.

§ 5. Nævnet kan anmode politimesteren om at foretage bestemte yderligere undersøgelses- eller efterforskningskridt, jf. lovens § 28.

§ 6. Nævnet kan over for politimesteren tilkendegive, at der efter nævnets opfattelse bør indledes en undersøgelse efter reglerne i lovens kapitel 2 eller efterforskning efter reglerne i lovens kapitel 3. Dette gælder også, selvom der ikke er indgivet en klage eller anmeldelse.

§ 7. Nævnets møder er ikke offentlige.

§ 8. Nævnets medlemmer har tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27.

Stk. 2. Nævnets medlemmer må ikke uden politimesterens samtykke overlevere det modtagne materiale til andre, jf. lovens § 27, stk. 1, 2. pkt.

§ 9. Nævnets beslutninger træffes ved afstemning efter stemmeflerhed.

Stk. 2. Ved tilkendegivelsen efter lovens § 30 til politimesteren kan ethvert medlem forlange en kort begrundelse for sit standpunkt tilført indstillingen.

§ 10. Nævnets beslutninger udfærdiges skriftligt og underskrives af formanden eller den, formanden bemyndiger dertil.

§ 11. Såfremt Politiklagenævnet i medfør af lovens § 31 klager over politimesterens afgørelse, underretter politimesteren sagens parter.

§ 12. I de i lovens § 28, stk. 3, nævnte tilfælde møder om fornødent formanden for Politiklagenævnet i retten.

§ 13. Politiklagenævnet udarbejder en selvstændig delberetning, der indgår i den årsberetning, som Rigsadvokaten skal afgive i medfør af lovens § 33.

§ 14. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2000.

Justitsministeriet den 8. oktober 1999

FRANK JENSEN

/Mogens Kjærgaard Møller

Bilag 4: Bekendtgørelse nr. 775 af 8. oktober 1999 om Politiklagenævnet i Grønland

Bekendtgørelse om Politiklagenævnet i Grønland

(Politiklagenævnets sammensætning m.v.)

I medfør af § 25, stk. 8, i lov nr. 905 af 16. december 1998 om behandling af klager og kriminalsager vedrørende politipersonale i Grønland, fastsættes:

Kapitel 1

Antallet af politiklagenævn

§ 1. I henhold til § 25 i lov nr. 905 af 16. december 1998 oprettes ét politiklagenævn i Grønland.

Stk. 2. Politiklagenævnet varetager de i lov nr. 905 af 16. december 1998 kapitel 4 nævnte opgaver.

Kapitel 2

Politiklagenævnets sammensætning samt udpegning af medlemmer

§ 2. Politiklagenævnet består af en advokat som formand og to lægmænd, der udpeges af justitsministeriet for et tidsrum af 4 år regnet fra en 1. januar.

§ 3. Advokaten udpeges efter indstilling fra Advokatrådet, der indstiller fire personer, heraf så vidt muligt to kvinder og to mænd. De advokater, som indstilles, skal have bopæl i Grønland og skal have erfaring med behandlingen af kriminalsager.

§ 4. Lægmændene udpeges efterindstilling fra Grønlands Landsting, der indstiller seks personer, heraf tre kvinder og tre mænd, som har bopæl i Grønland.

Stk. 2. De personer, der indstilles som lægmænd, skal være alment respekterede og nyde bred tillid i Grønland. De pågældende må endvidere have betydelig indsigt i almindelige samfundsforhold og bør så vidt muligt udgøre et repræsentativt udsnit af befolkningen med hensyn til alder, uddannelse og erhverv. De pågældende skal udpeges i kraft af deres personlige egenskaber og ikke som repræsentanter for bestemte interessegrupper.

Stk. 3. Lægmændene kan ikke samtidig med hvervet som medlem af Politiklagenævnet være medlem af en kommunalbestyrelse, Grønlands Landsting eller Folketinget. Udelukkede fra hvervet er endvidere ministre, landsstyremedlemmer, advokater og advokatfuldmægtige samt hjemmestyrets, centraladministrationens, domstolenes, rigsombudets, politiets og kriminalforsorgens tjenestemænd og øvrige personale.

§ 5. For hvert medlem udpeger justitsministeren efter tilsvarende regler som for vedkommende medlem en suppleant blandt dem, der er indstillet i medfør af §§ 3 og 4.

Stk. 2. Genudpegning kan finde sted én gang. En person kan således højst virke i Politiklagenævnet i 8 år.

Stk. 3. Hvis et medlem ikke længere opfylder betingelserne i §§ 3 og 4, ophører denne som medlem. I stedet udpeges suppleanten som medlem for resten af perioden. Der udpeges i så fald en ny suppleant blandt de oprindeligt indstillede, ligeledes for resten af perioden. Tilsvarende gælder, hvis et medlem af andre grunde udtræder af Politiklagenævnet. Hvis en suppleant ikke længere opfylder betingelserne

i §§ 3 og 4 eller af andre grunde udtræder af Politiklagenævnet, udpeges en ny suppleant blandt de oprindeligt indstillede for resten af perioden.

Stk. 4. Såfremt der inden udløbet af 4 års perioden ikke længere er det fornødne antal personer indstillet, som opfylder betingelserne for beskikkelse, anmodes Advokatrådet eller Grønlands Landsting om at foretage nye indstillinger.

Stk. 5. En person, der inden for det i § 2 nævnte tidsrum fylder 65 år, kan ikke udpeges som medlem eller suppleant.

Kapitel 3

Ikrafttræden

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2000.

Justitsministeriet den 8. oktober 1999

FRANK JENSEN

/Mogens Kjærgaard Møller